

være offentligt Slagtehus i Odense, saaledes at Kødkontrollen udførtes der, og at de havde Lov til at tage deres Afgift for den. Naar der nu altsaa udkommer en Lov, der tager denne Indtægt fra dem, forstaar jeg godt, at disse Landmænd komme til at lide et Tab. Men saa vidt jeg ved, er der ogsaa i Kontrakten mellem Odense Kommune og Eksportslagteriets oprindelige Indehavere en Bestemmelse om, at hvis Lovgivningsmagten træffer Foranstaltninger, som paavirke den kontraktmæssige Ret til i 30 Aar at tage Afgift af indførte Varer paa Grund af Kontrollen og med Hensyn til Slagtetvangen, have de Regres til Kommunen og kunne faa Erstatning. Jeg haaber da, at det ikke bliver de fynske Landmænd, der komme til at tage dette Tab, men at det bliver Kommunen, der fik den halve Million for den Ret, den solgte til de fynske Landmænd. Det er ogsaa naturligt, at hvis ikke Staten kan dække noget der, maa det være Odense Kommune.

Jeg tror dermed at have imødegaaet de væsentligste Indvendinger, der ere fremkomne, og skal fremdeles anbefale Lovforslaget.

Ole Olsen: Jeg er ikke slet saa glad ved dette Lovforslag som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) og det ærede Medlem for Rønne (Blem). Jeg mener ligesom det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), at der er adskillige Ting i dette Lovforslag, som bør ændres, før man kan være glad ved at faa det ophøjet til Lov. Jeg kan derfor ikke ubetinget give Justitsministeren min Tilslutning og Tak for Fremlæggelsen af dette Lovforslag.

Det, jeg særlig har at anke over i Lovforslaget, er det samme, som er blevet udtalt af det ærede Medlem for Horsens Landkreds, nemlig den Afgift, man skal svare i Henhold til § 2. Jeg mener, der ikke er nogen som helst Grund til, at Producenterne skulle blive ved at svare en Afgift til Kommunerne, naar de ere underkastede en saa streng Kontrol paa Slagterierne, som de ere. Saafremt Lovforslaget kan blive ændret i denne Retning, har det min Tilslutning, og saa vil jeg være med til at arbejde paa at faa det gennemført snarest muligt.

Naar jeg har begæret Ordet, var det særlig i Anledning af et Par Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det

ærede Medlem begyndte sine Udtalelser i Gaar angaaende dette Lovforslag med en Del Bemærkninger om, at det var det sanitære, man skulde sætte i første Linie, og det økonomiske i anden, og deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, det er den sanitære Side, som man i Særdeleshed maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Men jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds mente, at den Kontrol, som vi nu have paa vore Slagterier trindt omkring i Landet, ikke er tilstrækkelig god. Han brugte gentagne Gange den Ytring, at den ikke var fuldt ud uafhængig. Jo, det er netop det, Kontrollen paa vore Slagterier er, den er særdeles uafhængig. Det ærede Medlem vilde paastaa, at de Dyr læger, der ere ansatte paa Slagterierne, ere antagne, og at deres Løn er fastsat af Bestyrelsen for Slagterierne, og at Landbrugsministeriet ikke har noget med det at gøre. Det er ikke Tilfældet, de kontrollerende Dyr læger, som ere ansatte paa Slagterierne, ere netop ansatte af Landbrugsministeren, og deres Løn er ogsaa fastsat af ham, og Slagterierne kunne ikke afskedige disse Dyr læger uden Landbrugsministerens Tilslutning, saa jeg kan ikke se rettere, end at den Kontrol, vi have paa Slagterierne baade er god og uafhængig. Hvorledes skulde ogsaa Kontrollen paa et Slagteri — og jeg sigter særlig her paa Andelsslagterierne — kunne være afhængig af Andelshaverne? Det er jo ham aldeles umuligt at vide, hvem det Svin tilhører, som han i Øjeblikket kontrollerer. Det kunde maaske tænkes paa et Kreaturslagteri, hvor der udelukkende slagtes store Kreaturer, at han kunde vide lidt Besked med, hvor det Kreatur, han havde til Undersøgelse, stammede fra, men noget saadant er ikke muligt paa Svineslagterierne. Det ærede Medlem har ikke noget som helst at befrygte i saa Henseende, denne Kontrol er saamænd god nok, og Københavnerne og ligeledes Befolkningen i andre Byer kunne være rolige ved denne Kontrol.

Det ærede Medlem mente, at særlig de Svin, der kom ind til København, de saakaldte svedne Svin, vare angrebne af en eller anden Sygdom, og da navnlig Tuberkulose. Det er ikke Tilfældet. Jeg ved meget vel, at den Gang Slagterierne begyndte at sende svedne Svin ind til København, var der en vis Frygt for de svedne Svin herinde, men det har jo intet paa sig. Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds